

Verdachte Kroongetuige Informant Fantast?

Verdachte Alain S. speelt een hoofdrol in het rapport Integraal Appel van Tilburg University. In 2012 stapt hij uit de wietindustrie en vraagt bescherming bij de politie. Uiteindelijk wordt hij bedreigde getuige en vertelt tijdens de verhoren over de wietindustrie in Tilburg. Wie is deze man waar hoogleraren, burgemeesters, bestuurders en beleidsmakers naar luisteren?

Op basis van de politieverhoren, de vonnissen in de rechtszaken tegen Alain S. en Ton K., berichten uit de media en het rapport Integraal Appel van Tilburg University heeft Buro Jansen & Janssen een profiel samengesteld.

Op 20 april 2012 meldt Alain S. zich samen met zijn vrouw bij politiebureau Mijkenbroek te Breda. Hij wil verklaren over zijn aandeel in een crimineel samenwerkingsverband (csv) dat zich bezighoudt met grootschalige hennepsteelt. Volgens eigen zeggen doet hij dit omdat hij zich bedreigd voelt door zijn baas Ton K. Deze wil geld van hem, voor een leeggestolen wietkwekerij, waarvoor Alain S. verantwoordelijk wordt gehouden.

Balletje-balletje met de bedreiger

Hij moet Ton K. 30.000 euro betalen. Volgens Alain S. heeft zijn baas deze betalingseis nog eens onderstreept door een vuurwapen te tonen. Het verhaal van de leeggestolen wietkwekerij is echter nogal schimmig omdat verdachte Alain S. ook verklaart dat de 30.000 euro geen schuld van hem is, maar van Marcel van de S. en hij slechts als tussenpersoon fungeert. Tevens zou verdachte Alain S. met medeverdachte Ton K. Marcel van de S. hebben mishandeld en beweert Alain S. dat Ton K. of Mike K. de wiet hebben gestolen.

De bedreiging lijkt niet serieus te zijn onderzocht door de politie, terwijl de verklaringen van Alain S. wel allerlei vragen oproepen. Tijdens de verhoren zegt hij namelijk dat de leeggeroofde kwekerij in Etten-Leur hem 100.000 euro heeft opgeleverd. Daarmee zou hij gemakkelijk de eventuele schuld van 30.000 bij Ton K. hebben kunnen afbetalen. Hij zegt echter dat hij niet op tijd of niet kan betalen. Is die 100.000 euro door hem meteen al opgesoupeerd?

Verdachte Alain S. heeft het tijdens de verhoren echter ook over schuldeisers die elke twee maanden 100.000 euro van hem willen hebben. Hierbij lijkt het niet om de wietfamilie van Ton K. te gaan. Tevens geeft Alain S. aan dat hij geen geld kan lenen in het criminele circuit. Dit kan heel goed samenhangen met de schuldeisers die daarom ook als potentiële bedreigers van Alain S. kunnen gelden.

Alain S. onderbouwt echter in de verhoren het verhaal over de bedreiging door Ton K. door te stellen dat hij teveel over Ton wist en hij niet meer voor hem werkte. Volgens Alain een reden voor Ton om hem uit de weg te ruimen. Natuurlijk kan deze verklaring kloppen, maar het feit dat Alain S. bij anderen veel grotere schulden had, is reden om te twijfelen aan zijn verklaringen. Daarnaast heeft hij naar eigen zeggen een eerdere schuld bij Ton K. kunnen inlossen door klussen voor hem te doen.

Ton K. verklaart echter bij de politie dat hij Alain niet heeft bedreigd, maar dat Alain problemen had met anderen, voor wie hij moet vluchten. Volgens Ton K. had Alain schulden bij ongeveer zestien verschillende mensen en was Alain niet geliefd in het wereldje. Ton K. verklaart dat er Turken en Chinezen bij Alain aan de deur zijn geweest. Alain S. is volgens Ton gokverslaafd.

Nadat Alain zich heeft aangegeven bij de politie vraagt hij om bescherming voor zichzelf en zijn gezin. In ruil voor die bescherming is hij bereid om uitgebreid te verklaren aan de politie. Na dit gesprek op het politiebureau gaat de politie lang bij Ton K. Zij vertellen de baas van Alain S. dat hij moet stoppen met het bedreigen van Alain.

Bedreigde getuige?

Mocht Ton K. al ooit het vermoeden hebben gehad dat Alain S. met de politie praat, het bezoek van de politie zelf aan Ton en de opmerkingen over de bedreigingen, zullen alle eventuele twijfel bij hem hebben weggenomen. Alain heeft met de politie gesproken. Waarom de politie bij Ton K. langsging voor een stopgesprek is niet duidelijk. In het verhoor zegt verdachte Alain S. namelijk dat Ton K. geen kwekerijen meer in gebruik had. Waarschijnlijk was er voor Alain daarom ook geen werk meer, iets dat Alain eigenlijk ook al in relatie tot de bedreiging had verklaard.

Alain en zijn gezin worden ondergebracht in een bungalowpark. Tot de uitspraak door de rechtbank moet het voor verdachte Alain S. duidelijk zijn geweest dat hij door het Openbaar Ministerie niet als kroongetuige werd gezien. Hij blijft ook verdachte en er is een strafeis. Wel wordt de bedreigingen serieus genomen en is hij volgens zijn advocaat opgenomen in het stelsel bewaken beveiligen. Hij is dus aangemerkt als een bedreigde getuige, de overheid verschaft hem een onderduikadres, maar hij reist wel alleen per trein naar zijn advocaat.

De verdachte zegt over het feit dat hij zich onveilig voelt in het verhoor het volgende: *"Het reizen binnen Nederland de manier waarop ik een vijftal keren gedaan heb vind ik gewoon zeer onveilig. ... Ik kan uit duizenden mensen op een perron niet filteren van is die direct gevaar of niet."*

Zijn advocaat zegt tegen hem dat hij opgenomen is in het stelsel bewaken beveiligen: *"Dan kom ik bij mijn advocaat aan en die zegt maar jij mag zo helemaal niet reizen. Jij zit in stelsel bewaken beveiligen, zo hoort dat en dan wordt dat alsnog afgewezen."* Volgens verdachte Alain S. is beveiliging van zijn bezoek aan zijn advocaat afgewezen: *"Ik geef aan dat iets onveilig is maar ik moet toch reizen terwijl ik zelf verantwoordelijk blijf in eerste instantie."*

Verhoren

Alain is 24 keer verhoord. Van acht verhoren zijn geen geluidsopnamen. In totaal ongeveer 120 uur verhoor. Volgens de verdediging van de medeverdachten is dat omdat de verhoorders van de politie Alain S. informatie influistert die anders niet als bewijs wordt toegelaten. Door het bewijs op te nemen in een niet te verifiëren proces-verbaal wordt de informatie volgens de advocaten 'gewit'.

Volgens de advocaten heeft de politie tijdens de transporten van en naar de verhoor locatie met Alain S. inhoudelijk over de zaak gesproken. Die gesprekken zouden gevoerd van een onbekende locatie naar onder andere verhoor locaties in Almere, Middelburg, Eindhoven, Roermond, Venlo en Hengelo. Daarnaast geven de verhoren ook de indruk dat de politie met hem langs adressen in Tilburg en omstreken is gereden.

Tijdens de rechtszaak verklaart Alain S. dat hij die heimelijke inhoudelijke gesprekken met de politie moet ontkennen. Naast deze ontkenning verklaart Alain tevens de politie zijn verklaringen heeft aangepast. De verhoren vonden plaats in de zomer van 2012. In augustus 2012 wordt de groep van Ton K., waarvoor Alain S. werkt, opgerold. Verdachte Alain S. wordt uiteindelijk zelf ook aangehouden, al is dat een formaliteit.

Ton K. en Alain S. zijn bekenden van justitie. Beide zijn eerder aangehouden voor betrokkenheid bij hennepsteelt. Ton K. is onder andere in 2004 aangehouden wegens het kweken van 1.500 planten in Berkel-Enschot. Alain S. wordt in 2006 in België tot een jaar cel veroordeeld voor hennepsteelt in het plaatsje Wilden.

Ook bij het politieonderzoek met de naam Felix (2008) wordt Alain S. veroordeeld. Hij krijgt 40 uur werkstraf wegens hand en spandiensten. In de verhoren voor de Heemskerck zaak zegt hij dat hij hiertegen niet in beroep kon gaan, omdat zijn aandeel in de strafbare feiten veel groter was. Verdachte Alain S. maakt zich tijdens de verhoren druk over de afspraken met de reclassering die hij misloopt. Hij is bang dat de openstaande werkstraf van 40 uur door het niet nakomen van de afspraken wordt omgezet in 20 dagen cel. Onduidelijk is of het hierbij gaat om de taakstraf uit de Felix zaak. De veroordelingen worden niet in de vonnissen van Ton K. of Alain S. in 2019 vermeld en ook niet in Integraal Appel van Tilburg University.

Werknemer van de wietfamilie

Ton K. zit sinds 1995 in de hennep. Hij is dan afgekeurd door rugklachten en kan niet meer aan de slag als metselaar in de bouw. Alain S. heeft in 2003 een schildersbedrijf. Als zijn belangrijkste klant failliet gaat, moet hij op zoek naar nieuwe opdrachtgevers. Hij komt in contact met Ton K. Die heeft een huis gekocht en huurt Alain in voor de verbouwing.

Na de verbouwing wordt Alain door Ton K. voor allerlei klussen ingehuurd, zoals renoveren van woonhuizen en bedrijfsruimten nadat er een hennepplantage in is gerund. Alain S. heeft in die tijden al schulden en blijktbaar is het contact met Ton K. goed genoeg om zijn baas te vragen voor een lening. Ton K. leent hem 40.000 euro.

In ruil voor dat bedrag doet Alain verschillende andere klussen zoals het zoeken van nieuwe panden waarin hennep geteeld kan worden, maar ook de bouw van nieuwe kwekerijen. Het werk doet verdachte Alain S. met onder andere Erik K., geen familie van Ton K., die hij compagnon noemt en met Mike K., de zoon van Ton. Tijdens de verhoren zegt Alain dat hij bedrijfsleider is van een aantal kwekerijen.

Ruzie in de wietfamilie

Tot de echtscheiding van Ton K. in 2006 heeft de groep verschillende kwekerijen. In het vonnis van de rechtbank wordt er gesproken over twaalf, Alain spreekt in de verhoren over vijftien kwekerijen, maar ook over tien. In 2006 heeft Alain S. zijn schuld van 40.000 bij Ton K. volledig afbetaald en kan hij voor andere mensen in de wietindustrie gaan werken.

Als de wietfamilie wordt opgerold is Alain S. al geruime tijd werkzaam voor de familie. De vetes in de familie csv zorgen voor allerlei verschillende samenwerkingsverbanden en verdachte Alain S. haakt wisselend aan bij verschillende leden van de groep.

Om een indruk te krijgen van de nieuwe verhoudingen en de daarbij gepaard gaande conflicten een korte samenvatting van wat Alain S. verklaart over de verhoudingen. In hoeverre deze verklaringen van de verdachte een werkelijke afspiegeling is van wat daadwerkelijk is gebeurd, is niet duidelijk.

De ex-zwager van Ton K. gaat na de scheiding verder in de hennep en Alain gaat voor hem werken. Ton K. claimt vervolgens de helft van de winst van een wiethok van zijn ex-zwager, omdat hij heeft gezorgd dat Alain en hij konden samenwerken. Ton en zijn ex-zwager hebben echter ook nog een aantal kwekerijen samen, waaronder een in Etten-Leur, die ook in de tenlastelegging van de wietfamilie staat.

Na een conflict in 2009 gaat de ex-zwager naar alle waarschijnlijkheid helemaal voor zichzelf verder en Alain gaat weer voor Ton K. werken. Na de scheiding is een zoon van Ton, Mike, diens rechterhand geworden. Het aantal kwekerijen dat Ton na 2006 heeft is niet duidelijk. In het proces gaat het over drie kwekerijen.

De drie kwekerijen van Heemskerck

Van de drie hennepkwekerijen waarvoor de organisatie van Ton K. wordt vervolgd is er een 22 september 2011 opgerold. Het gaat om een kwekerij in een oude slachterij waar de politie 1.570 potten met aarde en hennep-resten aantreft. Via deze kwekerij loopt er ook een spoor naar een adres aan de Goirleseweg in Tilburg waar de politie op dezelfde dag een knipperij aantreft.

Bij de knipperij worden negen personen aangehouden en 435,88 kilo aan complete hennepplanten gevonden. De zoon van Ton K. Mike wordt bij de inval in de knipperij ook aangehouden en zit vervolgens negen maanden in voorarrest. Ton K. wordt niet aangehouden maar wel verhoord over de lege kwekerij en de knipperij.

Twee maanden later, op 15 november 2011, rolt de politie de tweede kwekerij op. Deze bevindt zich boven een restaurant in Alphen-Chaam waar in drie ruimtes 1.150 planten staan. De derde kwekerij in Etten-Leur wordt op 8 mei 2012 door de politie opgerold. Het is een huis waar in drie slaapkamers de resten van een hennepkwekerij werden gevonden: 430 potten met aarde, takjes, blaadjes en topjes. Dit is de leeggehaalde kwekerij van Marcel van de S. die volgens Alain S. zijn schuld van 30.000 euro bij Ton K. heeft opgeleverd.

Ondertussen is Alain S. op 20 april 2012 het politiebureau Mijkenbroek te Breda binnengelopen en wil hij verklaren over zijn aandeel in een crimineel samenwerkingsverband (csv) dat zich bezighoudt met grootschalige hennepcultuur.

Op 3 mei 2012 verklaart Alain S. *"over zijn betrokkenheid bij de kwekerij aan de Schermerhornbeemd te Etten-Leur. Daarbij zouden Alain S., Ton K., Mike K., Marcel van de S., Erik K. en ... betrokken zijn. Er zou worden gekweekt in drie slaapkamers"* staat in het vonnis van de rechtszaak van Ton K. uit april 2019.

"Op 8 mei 2012 werd in dit pand door de politie binnengetreden," staat er verder in het vonnis. In drie kamers worden resten van wietplanten gevonden, DNA-sporen van twee personen en de administratie van een persoon. Door de verklaringen van verdachte Alain S. worden de schijnwerpers gericht op de wietfamilie. Een paar maanden later is de grote klap dag.

Op 21 augustus 2012 valt de politie vervolgens binnen op 15 locaties in Tilburg en Udenhout en arresteert 12 mensen waaronder Ton K. en familie en tevens Alain S. De politie vindt contant geld, 300 liter vloeibare amfetamine en 100 kilo henneptoppen, meldt Omroep Brabant. De 300 liter amfetamine en de 100 kilo henneptoppen komen in de tenlastelegging of het vonnis niet voor en ook integraal appel noemt ze niet. Ook is niet duidelijk waar deze zouden zijn gevonden.

Er worden auto's (vooral Fiat 500), scooters en dure spullen in beslag genomen. Op verschillende plaatsen wordt cash geld gevonden, onder meer begraven in een tonnetje in de tuin van Ton K. Alles bij elkaar 1,45 miljoen euro. Verdachte Alain S. berekende in zijn verhoor dat de wietfamilie van Ton K. in totaal 35 miljoen zou hebben verdiend.

In door Alain S. gemaakte schema's staat van 20.399.500 euro precies wie welk deel kreeg. De berekening van Alain S. komt in de rechtszaak niet terug, maar de ontnemingszaak tegen de wietfamilie is nog niet afgerond. De vraag is hoe serieus de berekening van Alain S. moet worden genomen gezien de in beslag genomen spullen, het verschil tussen 35 en 20 miljoen en zijn andere twijfelachtige berekeningen die uitvoerig in het onderzoek 'Integraal Appel, integrale nepwetenschap van Tilburg University' aan bod komen.

De verklaringen van verdachte Alain S. leiden in november 2012 tot invallen bij drie elektriciens en twee makerlaars die voor de wietfamilie zouden werken. Ook worden nog enkele wietkwekerijen ontmanteld volgens Crimesite. Deze kwekerijen komen niet terug in de tenlastelegging. Bij de huiszoekingen wordt er een vuurwapen met munitie gevonden, maar ook dit wapen komt niet terug in de beschuldigingen aan de familie.

Fantast?

Welke waarde aan de verdachte Alain S. moeten worden gehecht is niet duidelijk. Zelfs de verhoorders van de politie worstelen met de verklaringen van hem: *“Verbalisant heeft verklaard dat hij en zijn collega ... [Alain S.] hebben laten praten, dat hij een spraakwaterval was en met een heleboel informatie kwam waarin zij op een gegeven moment structuur probeerden aan te brengen. ... [Alain S.] begon met praten over een aantal onderwerpen en sprong van de hak op de tak,”* staat in het vonnis van Ton K.

De politie moet bepalen of de informatie van Alain betrouwbaar is. Die betrouwbaarheid wordt getoetst aan zowel bestaande informatie van de Criminele Inlichtingeneenheid (CIE, tegenwoordig TCI Team Criminele Inlichtingen), observaties van adressen en personen, taps en andere verifieerbare gegevens. De inval op 8 mei 2012 in Etten-Leur zal een boost zijn geweest in de waardering van de informatie van de verdachte Alain S.

Alain S. was al jaren actief en werkte geruime tijd voor de wietfamilie. Informatie die betrekking had op de groep van Ton K. zal daarom deels juist zijn. De vondst van contanten bij de klap dag in augustus 2012 en bestaande informatie in de politiegegevens zal de betrouwbaarheid van de informatie van Alain S. verder hebben versterkt. Toch zijn er grote vraagtekens te zetten bij de verklaringen van Alain S.

Hij lijkt systematisch zijn kennis en rol binnen de wiet-industrie uit te vergroten. Zo spreekt hij over opbrengsten van wietplanten die 25 tot 100% groter zijn dan wetenschappelijk is bewezen. Ook spreekt hij over zes oogsten terwijl wetenschappelijk wordt uitgegaan van drie tot vijf oogsten per jaar, waarbij vijf alleen mogelijk is met een zeer strakke planning.

Overdrijven lijkt een rode draad in zijn verklaringen zoals uitgebreid in het onderzoek 'Integraal Appel, integrale nepwetenschap van Tilburg University' wordt beschreven. Het overdrijven van zijn kennis van het aantal criminele organisaties in Tilburg, van honderd, naar zestig of zijn het er maar twintig. Het overdrijven van de kiloprijs van wiet die 30% hoger is dan wat het Openbaar Ministerie aanhoudt.

Een spijtoptant die overdrijft kwam de politie, maar ook de gemeente echter goed uit. De wietfamilie werd plotseling een zeer grote vis die zomaar door een weinig succesvolle taskforce en politie kon worden gevangen. De criminaliteitsbestrijding kreeg plotseling een boost van jewelste.

Dit wil niet zeggen dat de wietfamilie geen criminele activiteiten ontplooiden. Ton K. heeft dit deels ook toegegeven. Er moet natuurlijk voorzichtig worden omgegaan met opmerkingen van medeverdachten zoals het hoofd van de familie Ton K. die Alain S. afschildert als onbetrouwbaar. Hij heeft alle redenen om Alain zwart te maken. Dat Ton K. Alain S. een blufprater noemt is echter wel degelijk een juiste constatering op basis van de feiten uit de verhoren en de analyse daarvan.

Als uiteindelijk de Heemskerck zaak voor het eerst voor de rechter komt op 14 juli 2013 wil verdachte Alain S. zijn verklaringen intrekken. Heeft hij zijn hand overspeeld? Was zijn rol groter dan hij zelf wil toegeven of heeft hij zijn rol dusdanig overdreven dat het openbaar ministerie hem nu ook vervolgt? Of heeft de politie zijn rol opgepompt en is hij slachtoffer. Alain S. beschuldigt de politie er van zijn verklaringen te hebben aangepast.

Dat er allerlei vragen zijn te stellen over de zaak tegen de wietfamilie en de rol van verdachte Alain S. is zeker een feit. De advocaten van de familie K. wijzen op de ongeloofwaardigheid van Alain S. en op de rol van de politie. Voor dit laatste wijzen zij naar het ontbrekende geluid bij verhoren en de achterbank gesprekken onderweg naar de verhoorlocaties.

Media en wetenschap trekken proces vlot

Die achterbankgesprekken volgen op gesprekken tussen verdachte Alain S. en de Criminele Inlichtingeneenheid (CIE) van de politie. Op zich zijn die gesprekken zelf niet vreemd, de CIE probeert geruchten, namen, adressen, relaties, ruzies uit het criminele circuit te verzamelen. Die zachte informatie kan aanleiding zijn voor verder onderzoek.

Toch roepen de onthullingen in de Brabantse media in de zomer van 2013 vragen op. *"Hij (Alain S. red.) dook onder en sprak met de Criminele Inlichtingen Eenheid (CIE) die hem een nieuwe start en identiteit in het vooruitzicht stelde maar na 3 dagen vertelde dat zijn verhaal onvoldoende was voor een deal,"* schrijft onder ander Omroep Brabant op 13 juli 2013. De titel van het artikel luidt veelzeggend 'Justitie blundert met criminele getuige in Tilburgs drugsonderzoek.'

Was het echter een blunder van justitie? Verdachte Alain S. wilde op dat moment dat zijn verklaringen niet meer werden gebruikt door het openbaar ministerie. Hij voelt zich *"misleid en misbruikt."* Ook melden de media dat *"vele uren opnames van de dagenlange verklaringen zijn mislukt."* Tijdens de rechtszaak blijkt het ontbreken van de opnames van verhoren te kloppen. Justitie en politie zitten in die zomer niet stil.

De verhoren met verdachte Alain S. worden gedeeld met de media, Tilburg University en het RIEC (Regionale Informatie- en Expertise Centrum).

Het ANP en Brabants Dagblad zeggen dat ze de verhoren hebben ingezien en schrijven: *Alain S. verlinkt zijn vrienden maar beschuldigt ook andere topcriminelen, telers, knippers, opkopers en exporteurs, elektriciens, makelaars, afpersers, kampers, cokedealers en zelfs een bankdirecteur, een politieman, motorclub Satudarah en enkele advocaten.*”

En zie daar het verhaal van ‘Tilburg Wietstad’ geboren. In hun boek ‘de achterkant van Nederland’ schrijven Jan Tromp en Pieter Tops dat ze in de zomer van 2013 een vertrouwelijk rapport in handen kregen over de wietteelt in Tilburg. Dit vertrouwelijke rapport moet ‘Integraal Appel’ zijn, maar dat werd pas begin 2014 aan de gemeenteraad van Tilburg voorgelegd. Was het al in de zomer van 2013 klaar? Was het lekken naar de media bedoeld om de wietfamilie groter voor te stellen? Of hielp het lekken de Taskforce van burgemeester Noordanus aan nieuwe financiën?

De Heemskerck zaak tegen de wietfamilie plofte niet al duurde het wel lang voordat de verdachten voor de rechter kwamen. Zij werden echter wel op basis van de verklaringen van verdachte Alain S. veroordeeld. De verdachte zelf werd vrijgesproken en kreeg een nieuwe identiteit. De rechter prees Alain S. zelfs. Ook refereerde de rechter aan de omvangrijke Tilburgse wiet-industrie met al zijn vermeende faciliteerders en indirect aan het vertrouwelijke rapport ‘Integraal Appel’.

Informant

De snippets van de verklaringen van de verdachte in de media, het vertrouwelijke rapport en de verschillende officieren van justitie die op de zaak werden gezet leiden echter af van een deel van de berichtgeving. In de zomer van 2013 melden de media dat verdachte Alain S. eerst drie dagen met de CIE heeft gesproken voordat hem verteld werd dat de politie geen heil zag in zijn verklaringen. Ze waren onvoldoende om hem bescherming te bieden.

Brabants Dagblad voegt daar op 14 juli 2013 aan toe: *"Maar omdat de politie aan zijn voormalige handlangers al had verklapt dat Alain S. was gaan praten kon hij geen kant meer op."* De krant suggereert met de toevoeging *"kon hij geen kant meer op"* dat Alain onder druk van het stop gesprek van de politie, helemaal was leeggelopen in de 26 verhoren die volgde. Aan de andere kant laat de krant met de opening *"maar omdat de politie"*, open of het een bewuste actie van de politie was of een blunder.

Bewuste actie of blunder gaan voorbij aan een mogelijke andere verklaring, namelijk dat verdachte Alain S. al langer een informant was voor de CIE. In de verhoren zijn er slechts beperkte aanwijzingen te vinden voor de verklaring dat hij een informant was. Alain heeft schulden en wordt aangehouden in de zaak Felix. Hij krijgt van de politie te horen dat hij opgelicht wordt door zijn medecriminelen. Zijn schulden, de aanhouding en de oplichting zorgen ervoor dat Alain S. chantabel is. De kans dat hij bereid is om te gaan praten met de Criminele Inlichtingeneenheid wordt daarmee vergroot.

Met betrekking tot de zaak Felix uit 2008 zegt hij dan ook: *"Wij kunnen nu een hok gaan doen, dan word ik op een gegeven moment aangehouden in de zaak ... (Felix red.) en dan hoor ik achtergrond gesprekken, als we het financieel niet redden dan halen we die dikke er wel bij. Daar bedoelde ze men mee. Ik kreeg van jullie eigenlijk te horen dat ik door ... en ... zwaar genaaid werd plus dat hok wordt gepakt daar en dan was het Alain heeft gestekt en Alain deed dit."*

In combinatie met het *"zwaar genaaid zijn"* spreekt hij ook nog over een andere verdachte die zou praten met de politie: *"Stel jullie hebben verhoor persoon en die is een dag bij jullie. En ik weet jullie nu te melden dat ik een dag naderhand heel de lijst met kentekens die jullie op papier hadden staan, bij mij voor mijn neus liggen. ... Dat wil wel degelijk zeggen dat ik informatie krijg. Kijk ik weet zelf ook ik heb vaker een verklaring afgelegd. Ik krijg van jullie niks mee."* Vraag is alleen bedoelt hij ook zichzelf?

Hoewel Alain S. in de Felix zaak wordt veroordeeld, krijgt hij een betrekkelijk lage straf, 40 uur werkstraf wegens hand- en spandiensten. Zelf geeft hij toe dat hij een veel grotere rol speelde bij de wiethandel: *"Hand en spandiensten, en voor hetgeen waar ik voor veroordeeld ben dat klopt niet. Maar ik kon niet in hoger beroep want dan zou de rest ook opgerakeld kunnen worden. En dan zou ik op dingen die wel gedaan hebben waar ik vrij op ben gesproken dan zou ik daar veroordeeld voor kunnen worden en dan net onder ede."* Bij welke dingen hij betrokken was, maakt hij ook nog duidelijk: *"30.000 kilo weed in een paar jaar tijd."*

Het is dan ook aannemelijk dat er meer speelt tussen Alain S. en de CIE. In het verhoor in het kader van de Heemskerck-zaak lijkt daarom de verdachte Alain S. bepaalde informatie weg te laten, terwijl hij die wel aan anderen binnen de politie zou hebben verteld. De agent die Alain verhoort vraagt hem: *"Niet alles zeggen in het verhoor, maar elders wel? Dat heb je aan de familierechercheur gezegd maar bij ons heeft dat niet ..."* Alain S. antwoordt: *"Nee nee en dat komt hier zitten we met een camera en ik bedoel alles wat ik doe he wil ik kenbaar maken maar uiteindelijk is dat ook niet voor alle oren bestemd. Ja dus daar moeten jullie wel bij stilstaan ja."*

Wie Alain S. bedoelt met de familierechercheur, maakt hij niet duidelijk. In normaal opsporingsonderzoek maakt de familierechercheur geen deel uit van het onderzoeksteam. De familierechercheur is vertrouwenspersoon en fungeert als brug tussen nabestaanden, familieleden of slachtoffers en het team. Informatie die de familierechercheur opvangt kan natuurlijk gebruikt worden door de recherche of verhoorders.

Of dat in dit geval is gebeurd, is niet na te gaan, wel dat Alain S. geld van de CIE heeft gekregen: *"Ik heb op 3 mei 2012 een geldbedrag ontvangen van de CIE. Ja euh toen zij dat geld zijn komen brengen hebben ze aan mij verteld dat de recherche onderweg was."* Waarom heeft de CIE verdachte Alain S. betaald? Alain zegt dat het voor onderdak was, maar hoe geloofwaardig is dat? Uiteindelijk is hij namelijk opgenomen in het stelsel bewaken beveiligen. Was het geld

voor de overbrugging? Overbrugging voor een bungalow in een vakantiepark voor een kleine maand?

Een andere verklaring voor de betalingen is dat hij als informant voor de inlichtingeneenheid werkte. Alain S. zegt zelf dat hij bang is dat tijdens de rechtszaak die indruk ook wordt gewekt: *"Ja en als ik dus verklaarde bij de recherche dat ik een rechtszaak mijn naam he dus in het onderzoek en c.q. rechtzaak mijn naam bekend zou zijn als zijnde informant."*

Dat de CIE mensen betaalt voor informatie komt vaak voor. In het geval van verdachte Alain S. is er echter iets vreemds aan de hand met de betaling. Waarom is hij betaald nadat hij op 20 april 2012 naar de politie is gestapt voor bescherming? In het verhoor verklaart hij namelijk: *"Op 14 april ben ik naar het politiebureau Mijkenbroek gegaan omdat ik word bedreigd. Ik wist ook dat een van de jongens die mij bedreigd had toen vast zat. ... Op een gegeven moment kwamen er 2 rechercheurs van de CIE binnen, even tikfout weg ik had hierom zelf niet gevraagd."*

In het verhoor wordt 14 april 2012 nog door de politiefunctionarissen herhaald, Alain S. herstelt die datum niet en dat is heel vreemd. Volgens eigen zeggen werd hij namelijk pas op 19 april door Ton K. bedreigd en gaat hij op 20 april 2012 voor bescherming. Waarom is hij dus pas na 20 april 2012 door de CIE betaald? Als het voor onderdak zou zijn, zijn formele procedures in het kader van stelsel bewaken beveiligen een voor de hand liggende optie zijn geweest.

Betekent het dan dat verdachte Alain S. eerst op 14 april 2012 met de CIE heeft gesproken en vervolgens pas na 20 april 2012 formeel is gaan verklaren? Het eerste verhoor met Alain S. vindt zelfs pas plaats op 3 mei 2012. Over zijn gesprek met de CIE zegt hij namelijk: *"Ik mocht tegen niemand zeggen waar ik zat. De CIE zou met mij contact, contact opnemen om een aantal dagen verklaringen af te leggen. Ik heb om een aantal dagen verklaringen af te leggen. Ik heb toen gedurende een drietal dagen bij de CIE verklaringen afgelegd."*

Wat er dus precies tussen 14 april en 3 mei 2012 is gebeurd, blijft gissen. Alain S. lijkt echter net te doen of hij niets van de CIE weet, hij zegt zelfs dat hij er nooit van gehoord heeft. Aan de andere kant geeft hij aan niet om de CIE te hebben gevraagd, terwijl hij wel de aanwijzingen van die dienst volledig volgt: *"Ja, dan zegt zo'n CIE tegen een recherche wat voor mij veel hoger staat dan de gewone politie. Moet je eens luisteren alles inleveren alles wat hier besproken is blijft onder ons. Notities gaan met ons mee en jullie mogen niet weten waar dat hij zit. Op dat moment kan ik niks anders dan mezelf openstellen en tegen een CIE zeggen moet je eens luisteren wat moet ik doen? ... CIE had ik van zijn lang zal ze leven nog niet van gehoord."*

Of is het spel van Alain S. en de CIE zo vernuftig dat allerlei politie informatie wordt witgewassen in de verhoren van de verdachte: *"Het is wel zo dat ik die verklaringen heb gedaan aan de hand van meldingen, veronderstellingen, berichten vanuit de CIE. Die door tactisch niet ontkracht zijn en voor mij dus door liepen in het hele verhaal."* Het gebruik van het woord tactisch is daarbij verwarrend, zelfs voor de verhoorders.

Zij vragen hem dan ook: *"Wie bedoel jij alleen met tactisch?"* Alain S. lijkt soms normale recherche te bedoelen als het gaat om de tactische eenheid. De verhoorders vragen: *"En met tactische eenheid bedoel jij?"* *"Ik bedoel daarmee de normale recherche ja,"* antwoordt verdachte Alain S. Vraag is echter of het om tactische recherche gaat of om tactisch informatie verschaffen.

De verhoren van de verdachte Alain S. lijken zeker op een spraakwaterval zoals de politie zelf heeft aangegeven. De verdachte springt van de hak op de tak. Beschuldigt iedereen die langs komt, maar ook weer niet. Zeker, het kan zijn dat zijn informatie heeft geleid tot de inval in Etten-Leur, maar of die verklaring helemaal van hemzelf was, blijft onduidelijk.

De verdachte stond onder grote druk, voelde zich bedreigd en zat daardoor een chantabele positie. Had de politie hem in de tang? Zijn verhaal over het reizen naar zijn advocaat en het gebrek aan veiligheid laten een verdachte zien die niets te verliezen heeft. Hij moet verklaren, moet naar zijn advocaat, hij wil zijn familie beschermen. Hij overdrijft, strooit met cijfers en gegevens, waar soms geen touw aan vast te knopen is.

De verklaringen van de verdachte geven de indruk van een labiele man die alles zou kunnen verklaren als hem dat gevraagd zou worden. Het is dan ook tekenend dat hij tijdens de rechtszaak voelde dat hij "*misleid en misbruikt*" is en dat zijn verklaringen door de politie zijn aangepast. De vraag is of hij blij zal zijn met zijn vrijspraak, nieuwe identiteit en nieuwe leven die zijn verklaringen hem hebben opgeleverd.

Verklaringen waar uiteindelijk vooral anderen van profiteerden. Tilburg University kon met een ronkend rapport 'Integraal Appel' presenteren. Burgemeester Noordanus kreeg geld voor zijn Taskforce. De media kregen vette koppen over een spijtoptant en Tilburg Wietstad. De ondermijnende overheid, waaronder het RIEC, kreeg zijn vage beschuldigingen aan allerlei beroepsgroepen. Justitie kreeg zijn veroordelingen.

De vraag is echter of de rechtstaat gebaat is bij een dergelijke rechtsgang waar waarheidsvinding volstrekt niet meer van belang is. Dit wil niet zeggen dat bepaalde verdachten niet schuldig zijn, maar nepwetenschap en neprechtspraak hollen net als de ondermijning van de overheid de rechtstaat, de positie van verdachten en de positie van getuigen uit.